

[Ministeren for skatter og afgifter]

enkling og hensyntagen til en mere effektiv kontrol, som er kommet frem fra mange forskellige sider.

Derfor håber jeg også, at vi under udvalgsarbejdet vil få klaret tingene af på en sådan måde, at der kan blive en bredere tilslutning til forslaget end den, der er tilkendegivet i dag.

Anders Poulsen (V):

Hvis ikke jeg husker meget forkert, var det forslag, som ministeren omtalte her, og som tidligere har været forelagt her i folketinget, et ganske andet forslag end det, ministeren møder op med nu. Det drejede sig om fremtidige tilladelser til omlægning til brudte regnskabsår, mens det forslag, ministeren kommer med her, er et ganske andet.

Jeg vil i øvrigt godt pege på nogle ganske få ting i bemærkningerne til lovforslaget. Der står bl. a., at nogle af de forhold, der tidligere talte for forskudte indkomstår, nu er bortfaldet, og ministeren henviser i den forbindelse til, at der er langt flere landbrugere, der nu har regnskabspligt – det skal nu i øvrigt være bogføringspligt. Hvorledes dette kan være et argument for, at man ikke fremover skulle have lov til at anvende forskudt indkomstår, forstår jeg ikke. Der argumenteres også med, at et stigende antal landbrugere nu fører beholdningsregnskab. Hvorledes det kan tages til indtægt for synspunktet her, er mig også ufatteligt.

Nu står ministeren altså her med et forslag, der har støtte fra SF og VS og modtages med en meget ulden holdning fra de radikale. Situationen er den, at boligministeren er ude at rejse, så ingen ved, hvor dette skal ende. Ministerens opfattelse af sig selv som den ridder, der forsøger at hugge ind på det administrative vildnis, er altså ikke særlig troværdig. Jeg vil godt gentage min opfordring til ministeren, som jeg kom med i mit første indlæg, om at trække dette forslag tilbage. Vi står med en situation, som ingen aner hvor skal ende. Der er ingen grund til at trække dette lovforslag igennem folketinget, igennem udvalgsarbejdet, med den politiske konstellation, vi har set under indlæggene her i første runde.

Hagen Hagensen (KF):

Ministeren begyndte sit svar med at sige, at politikere og eksperter i mange år har talt om at forenkle det nuværende skattesystem. Ja, det har man, og det vil man også gerne. Der er bare forskel på måden, man vil gøre det på. Forholdet er jo det, at hvis man vil forenkle, skal man også forbedre.

Ministeren nævnte, at der var ikke nogen, der havde sagt andet, end at det var en ikke uvæsentlig administrativ reform, der her var forelagt, og der var ingen, der havde sagt, at det ikke var en administrativ forenkling. Det tror jeg nu nok gik igennem flere af indlæggene. Jeg skal da for mit vedkommende gerne sige, at jeg tror, dette vil ende i kaos, hvis man prøver på at lægge det om overensstemmende med det forslag, der er fremme her. Jeg har noget med praktisk skatteligning at gøre, og alle de tjenestemænd, jeg har med at gøre, er kommet til mig – det er ikke noget, jeg har bedt dem om – og har sagt, at vi dog for alt i verden må undgå at få ødelagt det ligningssystem, som vi har lagt til rette, ved at få gennemført dette her. Det vil skabe kaos. Det vil gøre regnskaberne dårligere. Det vil medføre, at vi ikke kommer igennem med skatteligningen på den måde, vi skulle gøre det. At der skulle være bedre mulighed for ligningsmæssig kontrol, passer i realiteten ikke. Vi har den kontrol, der er fornøden, og kan forlange at få oplysningerne på kalenderårsbasis.

Tilbage bliver spørgsmålet: hvem skal først og fremmest have vanskelighederne? Hvem skal først og fremmest have besværet? Skal det være skatteyderne og selskaberne, eller skal det være de skattelignende myndigheder? Der er ingen tvivl i mit sind. Vi skal lade erhvervslivet og skatteyderne have det så ordentligt og så godt som muligt; så er det muligt, at de skattelignende myndigheder må tåle lidt mere besvær.

De senere års udsættelser med selvangivelserne er jo ikke nok. Det kan ikke lade sig gøre på den måde; det er regnskabsperiodernes afslutning, der er det afgørende.

Jeg takker ministeren for gennemgangen af, hvad Poul Møller havde som grundlag for det, han sagde i 1969. Men han stillede i hvert fald ikke forslag om at ændre på forholdene. Det er det, der er det afgørende. Alt det andet var noget udenoms.

Hvordan er forholdet så i dag? Er det blevet lettere at have med regnskaber at gøre?